

ПАРАЋИНАЦ

Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Година XX

Број 45

Новембар 2022.

**ПАРАЋИНСКА
ПАМЕТАРНИЦА**

22. ГОДИНА
РАДА УДРУЖЕЊА

СПОРТ

*Удружење Параћинаца
и пријатеља Параћина*

<http://www.paracinac.com/>

Фото: С.Т.Живановић

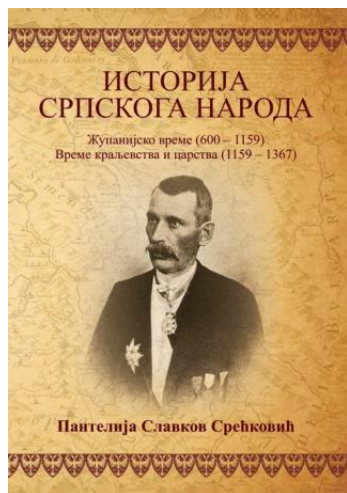
ПАРАЋИНСКА ПАМЕТАРНИЦА

МОРАВЦИ – ГРАДИТЕЉИ
ВАВИЛОНСКЕ КУЛЕ

Пише: Мирослав ДИМИТРИЈЕВИЋ

МЕРЕХАЊИ, код Географа Баварског (Баварски Географ, „Опис земље и места...“ то су Merehens (Моравци), племе Лужичких Срба, пореклом са Хелма (Балкана). Помиње га и Милош Милојевић.

МЕРИ, србско племе које се спомиње у Несторовом летопису, у време Олеговог похода на Цариград. Поред осталих србских племена, руску војску су чинили и Мери Моравци, „то јест Срби“ (М. Милојевић, „Одломци историје Срба...“, репринт ИКП „Никола Пашић“, Београд).

МОРАВЉАНИ, познати још и као Рункини, „живе од Сереза до Неврокопа. Они говоре: цвеће, отсек, кликни и рухни... Правилно мењају именице, немају члена, и на место тука говоре: туна. Организују свадбе. Имају речи: побратим, посестрима, девер

итд“ (Пантелија Срећковић, „Историја српског народа“ I II, Државна штампарија, Београд, 1884-1888.).

Народ Морава је учествовао у грађењу Вавилонске куле. Вавилонску кулу су стари хроничари звали именом Зигурат, односно СИГУРАТ (сигурно место) јер је и ведски бог сунца носио и име Сагара, што је у складу са називом Сигурат. Страбон („Географија“) је сматрао да је Зигурат гроб Нина Белића, а Диодор је мислио да је то светилиште посвећено Богу Неба, које су Вавилонци звали Бел (Видосава Недомачки, „Археологија Блиског Истока“, Београд). Вавилонска кула је имала седам спратова, (сунчев број) и опсерваторију на врху. Грађена је 40 година, и сама за себе је представљала један град. Дакле, Вавилонску кулу су подигли, поред осталих и стари Срби-Моравци. Вавилон илити на србском Вардун је био главни град

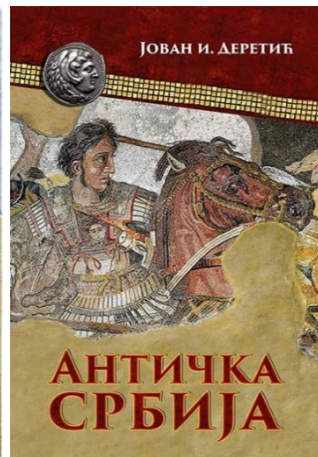
Вавилонског царства и један од најстаријих и најпознатијих културних, политичких и економских центара антике. Према Далимиловој хроници, србско царство се протезало од Сенара до Неба.

Нино Белић, први бог Бак и освајач светског србског царства, после Србинде, подигао је град Вавилон, а који је пре његовог доласка био мало насеље које су Сумерци звали – Кадимира. Велика Морава је највећа србска река, али наравно, не спада у највеће светске реке и ни по којим параметрима се не може мерити са: Амазоном, Мисисипијем, Индом, Гангом, Волгом, Дњепром, Дњестром, Доном, а као што је познато, не убраја се ни у четири библијске „рајске реке“ у које спадају: Дунав, Нил, Тигар и Еуфрат. Али је зато овај хидроним, као и сам појам Морава, универзалнији од свих горе поменутих, бројнији и присутнији на планети Земљи, у ареалу од Индије до Ирске и од Тибета до Атлантика. Морава је планетарни феномен.

Морава је истовремено: хидроним, ороним, топоним и етоним, односно, она је одувек била, а то је и данас, истовремено: и реке, и планине, и насеља, и народ, и земље, и државе, и административне области, ... А ту поливалентност, ширину појма, ту свеобухватност Мораве као географског, историјског, етничког и културолошког појма нема ни један други назив, термин или појмовник на земаљској кугли. А у дугој историји Срба, Морава је управо била све то. Још је Павел Шафарик запазио: „Мораве - једва да се могу побројати“. Зато је Морава „јединствена река у свету која није властита именица... У Србији их има три, а у земљама од Индије до Ирске по једна. Две су стале баш у Сталаћ да направе трећу“, записао је Љубиша Д. Јовановић, („Преумљење“, Београд, 2008). У Индији налазимо две Мораве-Мораву реку и Мораву село. (Бројнштајерн, „Британска империја у Индији“), а као директан доказ да су и Моравци градили Вавилонску кулу имамо Мораву код данашњих развалина вавилонских“ (М. Милојевић, „Одломци историје Срба...“, репринт „Н. Пашић“, Београд, 2002.).

Овде, дакле, налазимо Мораву која означава народ који се зове-Морава, заправо Морављани, поред других србских племена/народа: Драгића, Пурића, Сузића, Спасинића и тако даље. Очигледно да је реч о месту, насеобини Морављана или Мораваца, вероватно главном центру овог племена, главном граду Морављана. Милош Милојевић у поменутом делу, (стр. 48.) проналази Мораву и

у Јерменији. Милојевић и у Средњој Азији проналази Мораву или Маргилан, Гилан (Гиланска Морава).. Балканске план., залив и река Балкан..." (М. Милојевић: „Одломци историје Срба“, Београд, 1872. стр. 43). И тамо у Азији и овде су биле реке и градови тога имена... пише Милош С. Милојевић. „Између земаља Аријане и Бактријане налазила се река која се на старосрбском-аријском помиње као Маргус, (што тврди и Милан Будимир о хидронимији Маргус 14 – наша примедба), а код грчких писаца као Маргианис, код неких источних народа као Мархава, а чије је право име било Морава (Ј. Деретић, „Античка Србија“, ст. 23). (М. Милојевић: „Одломци историје Срба“, Београд, 1872. репринт, Београд, Никола Пашић, 2002).

Књиге о историји Срба и Србије, од Милоша Милојевића и Јована Деретића

У поглављу „Трагови живљења српског у Ђерманији“ („Одломци историје Срба...“) Милош С. Милојевић наводи неколико стотина топонима са чисто србским значењем и пореклом, који су практично прекрили територију Германије, као необорив доказ да су ту првобитно били настањени Срби, са својим моћним племенским народима, са својим државама и својом управом, од најдубље праисторије. „Реке: Моравица, Златица, Нишава, Требињица, Пена, Травна, Свала, Лаба, Бистрица, Дриница, Тимок, Љиг, Јасеница, Рибница итд.“ сведочи Милојевић. Назив Морава Милојевић налази и у Норику. „Норика је била земља међу Рашком, Дунавом до ниже Беча, Венетским краљевством и горњом Панонијом... И даље по другим местима: Сава р. Морава...“ (М. Милојевић: „Одломци историје Срба...“ Београд, 1872. репринт, Београд, Никола Пашић, 2002).

Фрањо Рачки је такође писао да су пре Немаца на тим просторима живели Полабски Срби, и то племена: Љутићи, Ратари

и Моравци. Још једном се у историјским изворима јавља неуништив народ Мораваца.

У Великој Британији Црњански је забележио следеће географске називе, који су истоветни са садашњим називима у данашњој Србији на почетку 21. века: Морави, Пек, Лаб, Дрим, Уна, Сана, Буна, Проклетија, Крка, Морача, Ђетиња... Ту је и топоним Сурбидунум (Србска тврђава). Дакле, народ Морава се није одвајао од своје реке Мораве ни у Великој Британији.

Др Јован Деретић у свом капиталном делу „Античка Србија“ (Темерин, 2000) пише о Великој Моравској држави у Европи, њеном настанку и пореклу њеног народа, користећи се историјским наводима Бјеловског, Соловјева, Самјуела Корса, као и бројним другим хроникама. Моравска је названа по реци Морави и њен главни град је био Вишеград на Влатви. Срби имају и данас град Вишеград на Дрини. Словаки су се појавили из рушевина Моравске. Оснивач Моравске као државе био је у другој четвртини деветог века кнез Мојимир који је тада примио хришћанство. Тада је и чешко племство, њих 40, примило хришћанство. Непознати песник из 1310. године у такозваној Далимиловој хроници, написаној у стиховима, означава Чехе као Србе који су дошли из Велике Србије. За њега Словени су Срби и словенски језик је српски језик. У овој Хроници дословно стоји: "Срби, што значи Словени, населили су се после Потопа уз море, и проширили се све до Рима." Сви чешки писци су увек и свуда име Венд замењивали са Србин", (Др Јован Деретић, „Античка Србија“, Темерин, 2000).

Као посебан пример, треба споменути збирку старих мапа земаља Љутића и Бодрића (Северна Европа и Прибалтик) коју је 1965. године објавила Чехиња академик Хана Скалова. У њој се топоним Морава помиње 7 пута, као и други истог или сличног назива наводе се више пута: Morava (2x), Moraš (2x), Moravce, Moravica, Morazena (2x), Moračane, Morčanь, Morčik, Morčino, Mordovice, Moravec (2x) Morazini, Morchyna, Morica (10x), Moriaa, Moric, Moryčine, Moryčane (3x), Morignev, Morichovich, Morko, Morkovici (3x), Morin (5x), Morina (3x), Moršov, Morvica, Morzlo, Morzy, Morana (5x).

Константин Николајевић, државник, историчар, књижевник и полиглот оставио је књигу „Критички покушаји у периоду од првих пет векова српске историје“ или „Први векови српске историје пре Немањића“, са којим се др Реља Новаковић не слаже у много чему, али је врло занимљив текст о Морави, која је у првим

вековима Христове ере имала много шире значење од пуког хидронима. Моравом се називала врло широка област Паноније на левој, и Горње Мезије и Дарданије на десној обали Дунава. Кратко речено, Морава превазилазила значај и самог Подунавља. Ево шта о томе пише Константин Николајевић: "Морава се звало лево Подунавље између чешких гора и Матре, а Морава цела Панонија, горња Мезија и Дарданија у десном подунављу настањивали су их племена: Брањани (Барањани - Барања) племе у панонској Морави, и Брањани или Браничевци у мезијској Морави од Колубаре до Пека. Кучани (Kuzini), Кучи (Chutici) у полабској Србији; и Кучани, Кучи једни у Кучеву око Кучаја у данашњој Србији, - Бодрице између Лабе и Балтика; Бодрице око Бодрога изнад горње Тисе; Бодрице у Бодрошкој граници; и Бодрице у Бачкој и Банату. - Дечани племе у Бојки; и Дечани у старој Србији. - Дољанци у Полабљу; и Дољани, Дољанци врло чести по илирској Србији. - Драговићи у Полабљу; и Драговићи у Македонији и Тракији. - Гломачи, у Полабљу; и Гламоч у Босни. - Голешинци у Лужици; и Голашинци у Старој Србији. - Лехи, Леси између Одре и Висле; Леси у Моравији око Фрајберга; и Λέχωνία, земља етолска, од словенских времена, Лужичани полабски; и Лужичани у Превалитанији. - Мазвани, Мазовљани, Мазури пољски; и Мачвани Србијански. - Милчани лужички; и Милци, Миленци, Милчани пелопонески. - Моравчани полабски...", пише Константин Николајевић („Критички покушаји у периоду од првих пет векова српске историје“ или „Први векови српске историје пре Немањића“, Београд).

Ајнхард такође оставља довољно података о српским племенима на Балкану: „Као што знамо, поред Абодрита, Гудускана и Тимочана, чије изасланике летописац налази 819. године у Херисталу, године 822. Ајнхард спомиње на сабору у Франкфурту изасланике ових народа: Абодрита, Сораба, Вилца, Бохема, Мораваца... (Ајнхард, „Vita Caroli Magni“, Извор: Трипод Слободан Јарчевић: Средњовековни документи о Србима у Крајинама).

Србско име Мораве налазимо још као: Морава град код Дубравице, Моравска Србија или Горња Мезија, Велика Моравија или Магна Моравија, помиње се 5 пута код Константина Порфирогенита у делу ДАИ (Димитријевић, М. „Магна Моравија“, Удружење свесловенске учености, Београд, 2015.), као Моравска епархија у 9. веку, Моравска епархија и

митрополија, Кнежевина Морава која се простирала дуж Мораве и Вардара, а почетком 10. века и Босна је припадала земљи Моравији или Независној архонтији Морава. О Немањиној Моравској Србији као и (Др Реља Новаковић у делу „Где су били Срби од 7. до 12. века), Лазаревој Моравској Србији се релативно доста зна из доступне литературе и извора. Неизоставно треба поменути још село Морава у Бугарској, Моравичку митрополију и реку Моравицу код Куманова, затим планину Морава у Албанији, санџак Морава у Румунији (Темишварски пашалук), Моравску бановину, Поморавски и Моравички округ.. (Види опширније: Мирослав Димитријевић, „Морава – планетарни феномен“, ИК „Пешић и синови“, Београд, 2013.).

*Први векови српске историје и
Морава планетарни феномен*

Наставиће се
Мирослав Димитријевић

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

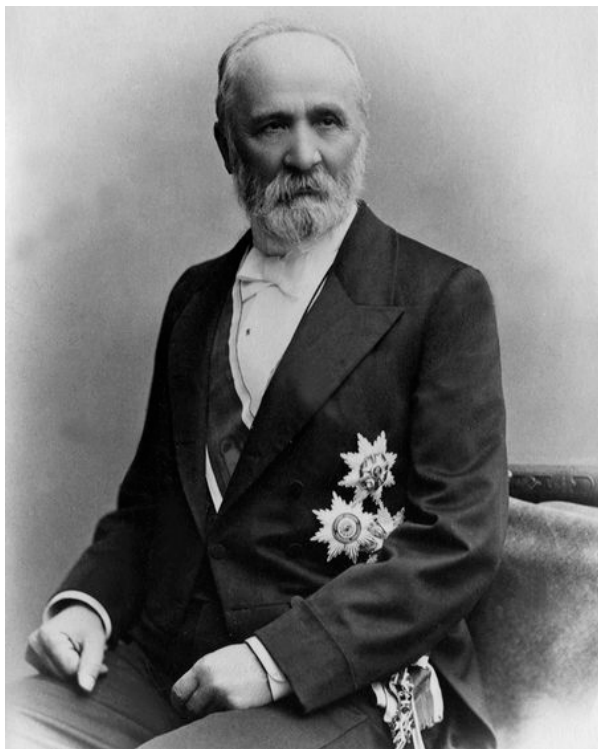

Знаменити Параћинац

Стојан Вељковић
професор Велике школе,
политичар и министар

Стојан Вељковић је рођен у Параћину јануара 1831. године као син Јована Вељковића (1795–1874), војног заповедника и министра из времена друге владе кнеза Милоша. Припадао је породици Вељковић-Петронијевић-Цукић, која је Србији дала више значајних јавних

личности из реда политичара, државника, дипломата и војника. Био је др права, професор Лицеја и Велике школе у Београду за римско и кривично право. Обављао је функције председника Касационог суда и министра правде у периодима 1871-73 и 1879-80.

Стојан Вељковић (1831-1925)

Права је студирао у Берлину од априла 1851. Наставио је августа 1852. године права у Хајделбергу где је и докторирао 21. марта 1854. године. Завршио је за професора римског и кривичног права, а накнадно се стручно усавршавао у Паризу. Заменио је проф. Рајка Лешјанина фебруара 1856. године на катедри за римско право у београдском Лицеју. Остао је 1864. године без професорске службе (као опозиционар), јер се успротивио цензури. Био је члан (од 1866) и председник (1875) Апелационог или Касационог суда са прекидима скоро 40 година и његов председник по други пут 1897–1901. године. Заслужан је за доношење више закона и Устава Србије из 1869. године. Написао је врло цењено дело „Објашњење трговачког законика“, Државна штампарија, Београд, 1866. године.

Припадао је Либералној странци и више пута биран за народног посланика. Био је министар правде 1871-1873. и 1879-1880. године. Био је члан Друштва српске словесности, Српског ученог друштва и почасни члан Српске краљевске академије.

Када је 1903. године укинут Устав из 1901. године и укинут Сенат, чији је он био први потпредседник повукао се из јавног живота. Умро је после краћег боловања 22. априла 1925. године у 95-ој години живота, у Београду, где почива на Новом гробљу.

1/ <https://sr.wikipedia.org/>

Редакција гласила ПАРАЋИНАЦ

МОСТОВИ У ПАРАЋИНУ

У плану је реализација пројекта реконструкције три друмска и четири пешачка моста на Црници. Неки припрени радови су већ у току.

Код моста у близини средњих школа почели су радови које је неопходно извести пре него што се крене са његовом потпуном реконструкцијом, што подразумева уклањање старог и изградњу новог моста. Овај друмски мост први је од укупно седам у Параћину – три друмска и четири пешачка - који ће на тај начин бити реконструисани, чиме ће се комплетирати систем одбране од поплава. Изградња прва два моста поверена је фирми "Путеви Ужице" са којом је Општина потписала уговор. Екипе овог предузећа тренутно изводе радове на измештању инсталација испод моста код средњих школа, како би могле потом да приступе његовом уклањању /1/.

Друмски мост у центру града

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Пешачки мостови

Мост код Средњошколског центра у Параћину је до пре десетак дана изгледао као на доњој слици, а сада је остала само метална конструкција (слика испод) Радови на изградњи новог су увелико у току, а изводе га радници акционарског друштва „Путеви Ужице“, са којим је општина Параћин потписала уговор о изградњи два моста у нашој општини у наредном периоду. године. Радови су део пројекта „Изградња система за одбрану од поплава“ општине Параћин /2/.

Мост код Средњошколског центра

Вредност радова на изградњи овог и моста у улици Краља Петра I је 2,75 милиона евра, а за свих седам мостова у нашој општини вредност је 10 милиона, од чега је 6 доделила Швајцарска, а 4 аустријска Влада. „Путеви Ужице“ Владан Стаменић потписао је средином ове године уговор о изградњи нових мостова у Параћину. Рок за завршетак радова на мосту

код ЕПС-а је шест месеци, а до тада грађани користе алтернативне правце за кретање /2/.

/1/ <https://www.paracin.rs/index.php/vesti-aktuelnosti/4232-2022-10-05-7>

/2/ <http://rtvparacin.rs/kako-napreduju-radovi-na-izgradnji-mosta-kod-srednjoskolskog-centra-u-paracinu/>

Редакција гласила ПАРАЋИНАЦ

ПРОСЛАВА

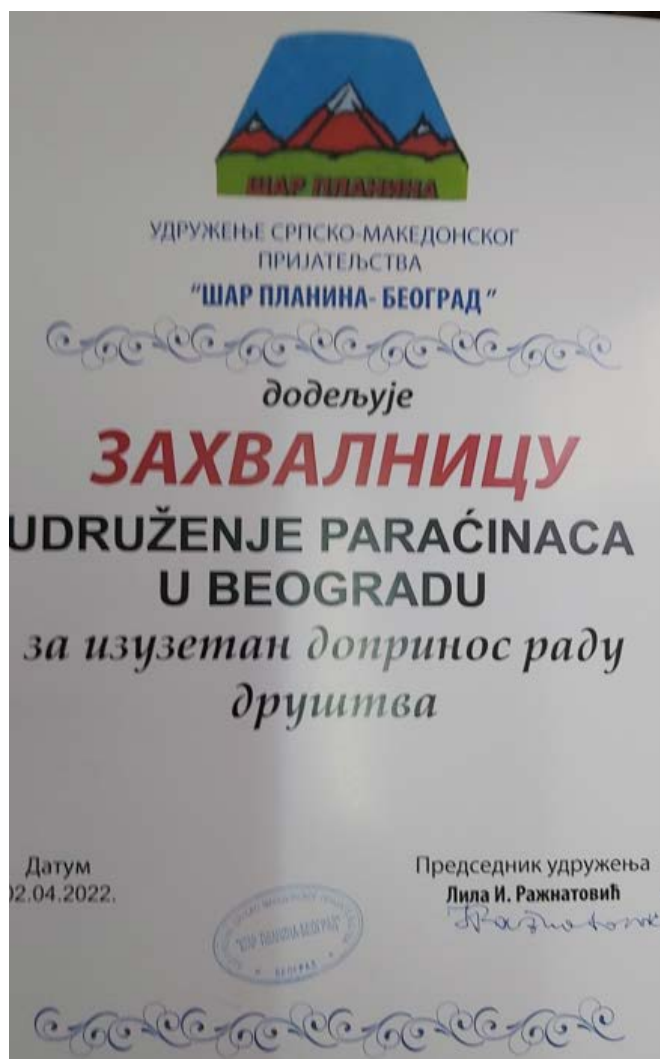
Прослава 25. година рада Удружења српско- македонског пријатељства “Шар планина”

Удружење српско-македонског пријатељства “Шар планина” је прославило својих 25. година постојања и рада у Дому Војске Србије у суботу 02.4.2022. године. Част да присуствујемо овој прослави је имало и наше Удружење Параћинаца. Током прославе уручене су Захвалнице побратимским Удружењима (у које се и ми убрајамо), као и заслужним члановима. Ово је био један врло леп догађај, и најава надамо се почетка новог замаха у раду Завичајних Удружења, јер последњих година, услед пандемије Корона вируса, рад већине Удружења је практично био блокиран. Захваљујемо се побратимском Удружењу српско-македонског пријатељства “Шар планина” на овако лепој свечаности и желимо им даљи успешан рад и дружења.

Уз песму, игру и око 400 пријатеља из Србије, Северне Македоније, словеније, РС и БиХ, удружење српско-македонског пријатељства је прославило 25 година рада. Била је ту и рођенданска торта у виду грба удружења са рођенданским свећицама.

**Рођенданска торта за прославу 25. година
рада Удружења српско-македонског
пријатељства “Шар планина”**

Захвалница Удружењу Параћинаца

Захвалницу за изузетан допринос раду друштва је у име Удружења Параћинаца примио проф др Саша Живановић.

Председница Лила Ражнатовић захвалила је свима на активностима и енергији коју су пружили током пандемије, најављујући нове активности удружења.

Као део културно уметничког програма наступили су дечји ансамбл КУД Колан из Котежа и ансамбл Министарства одбране Станислав Бинички.

**Удружење Параћинаца и пријатеља
Параћина у Београду**

Драгим пријатељима из Удружења српско-македонског пријатељства "Шар планина" се захваљујемо на веома успешној сарадњи.

Информације из УДРУЖЕЊА

Кроз наше постојање и одрастање као Удружења, године су се низале као на траци и ево и 22. године од како наше Удружење постоји. Пре само четири године, а можемо рећи и пре пандемије која је још увек актуелна прославили смо пунолетство Удружења односно тада 18. година од оснивања.

Као година оснивања Удружења рачунамо 2000. годину. Тачније, октобра 2000-те године, генерација матураната параћинске гимназије из 1950 године прославила је своју ПЕДЕСЕТУ ГОДИШЊИЦУ МАТУРЕ. Прослава је требало да се одржи у Параћину. Стицајем околности, одржана је у Београду. У току припрема прославе матуре, иницијатори – др Момир Стефановић, арх. Бранко Куцина, Велибор Качунковић, арх. Бранко Радовић, др Властимир Матејић и дипл. правник Михајло Радосављевић, дошли су на идеју да формирају Удружење. И тако ова идеја је реализована оснивачком скупштином нашег Удружења. Место окупљања је био ресторан „ПАРК“ код Калемегдана.

Један од састанака у хотелу Парк

До данас смо променили неколико места за наша окупљања. Тако смо после хотела Парк, дружење били наставили у АКУД ЛОЛА, а после тога у Центру лепих уметности Гварнеријус. Сада је место окупљања у просторијама Центра Крагујевац, Деспота Стефана 12.

Од почетка пандемије Корона вируса рад Удружења је отежан у погледу одржавања редовних окупљања, јер се она практично не одржавају. Од када нема редовних окупљања, активности Удружења су се свела на личну комуникацију и дружење преко друштвених

мрежа и нашег портала на фејсбук профилу Удружења.

Своја последња редовна окупљања пре проглашења пандемије смо имали још у 2020. години у фебруару месецу. Рад Удружења у овој години у погледу окупљања чланства је обновљен у мају ове године. Састанак је одржан 31. маја од 18:00 на старој адреси у улици Деспота Стефана 12, на 8. спрату. На овом састанку смо упознали чланство са активностима у протеклом периоду и договорили планове за даљи рад и афирмацију рада Удружења.

Окупљање чланова у мају 31.5.2022.

У 2021. години, у којој није било окупљања чланства су издата два број нашег гласила Параћинац.

Гласило Параћинац у 2021. години

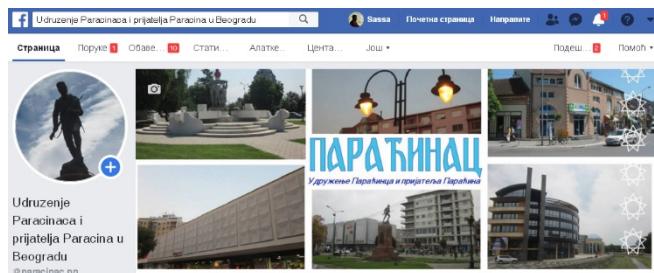
Сада је пред вама и најновији број 45, који је први и једини који излази у овој години. И у најновијем броју можете да наставите са читањем сталних рубрика: Параћинске паметарнице, Знаменити параћинац, Активности Удружења, Спорт.

Надамо се да ће се ситуација у погледу пандемије нормализовати и да ћемо моћи да обновимо наша редовна окупљања.

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина

Facebook профил Удружења параћинаца

У доба савремене комуникације и дружења преко друштвених мрежа Удружење такође има отворен *Facebook профил*, којим одржава везу са својим чланством и пријатељима који прате наше активности. Овај вид куминкације је постао посебно значајан за дистрибуцију текућих сервисних информација и активности Удружења, у доба Пандемије корона вируса.

Активности Удружења као и информације о активностима Удружења можете пратити на *Facebook профилу Udruzenje Paracinaca i prijatelja Paracina u Beogradu*, као и на нашем сајту на адреси www.paracinac.com.

СПОРТ

Два параћинска фудбалска српсколигаша јесен завршавају при врху табеле

„Стакларци“ пети Јединство седмо

Параћин.- Од лета Параћин поново има два српсколигаша. Јединство је претходно првенство у српској лиги – Исток завршило као десетопласирани тим, а СФС Борац је на супериоран начин освојио прво место у зонској лиги „Запад“. На тај начин „Стакларци“ су се на велика врата вратили у трећи по реду степен такмичења у Србији. Нова сезона у Српској лиги „Исток“ печела је средином августа, а у њу су параћински клубови ушли са различитим амбицијама и у различитом расположењу.

Клуб са градског стадиона је по окончању претходног првенства услед многоструког дуговања запао у велику кризу која се одразила на осипање играчког кадра. Неколико стандардних играча решило је да настави каријеру у другим клубовима. Неки од њих су отишли пут СФС Борца. Први тренер клуба,

Ђорђе Златановић поднео је оставку, а из клуба је најавио одлазак и секретар, Зоран Марковић. -Ситуација је била незавидна до те мере да се мислило да нећемо ни почети првенство – каже Зоран Марковић секретар Јединства.

Градски стадион Јединства

Спас за највећи параћински спортски бренд стига је у последњи час из општинске управе, а у решавање бројних проблема изазваним дуговањима укључио се и председник параћинске општине, Владимир Милићевић. Почели су да дувају повољнији ветрови за “Зелени табор”, успостављен је нови систем управљања, а на место директора клуба постављен је Петар Јокић. Први кораци су били да се крене са тренинзима, а потом су се неки од играча, који су желели да оду, вратили у клуб. На тренерско кормило вратио се и тренер Златановић. У првенство се ушло са циљем да се избори опстанак. Међутим, нови ветрови и подршка коју су играчи и тренери добијали сваки даном је подизала самопуздање код свих. Првенство је започето високом победом над Тимом 1919 (6:0), а то је дало нови подстрек. Почеле су да се ређају све боље и боље игре тима, а то је доносило и бодовне бенефите. На крају јесењег дела првенства Јединство је на свој конто укњижило 24 бода што је било довољно да се избори пласман на седмо место на табели.

-Морамо да будемо задовољни оним што смо учинили. Утисак је да смо се вратили из пепела. Играчи су изгарали на терену, а снага им је давана од стране сталног ангажовања челних људи параћинске општине. Они су Јединство, најзад, после година погрешног вратили на прави пут. Најава је да ће се тим путем наставити и да ће клуб већ од нове године бити у потпуно новом руху – рекао је Александар Јовановић, председник Јединства.

Поз	Тим	Утак	Поб	Нер	Пор	ДГ	ПГ	ГР	Бод
1	Раднички (П)	15	12	1	2	28	12	+16	37
2	ГФК Дубочица	15	9	5	1	41	16	+25	32
3	Будућност (П)	14	8	4	2	23	15	+8	28
4	Раднички (С)	14	8	3	3	31	18	+13	27
5	СФС Борац	15	7	4	4	22	14	+8	25
6	Мешево	15	8	1	6	25	19	+6	25
7	Јединство (П)	15	7	3	5	23	15	+8	24
8	ГФК Јагодина	15	7	2	6	27	18	+9	23
9	Пчиња	15	5	5	5	20	20	0	20
10	Власина	15	6	2	7	15	22	-7	20
11	ОФК Топличанин	15	5	4	6	22	28	-6	19
12	Тимочанин	15	5	3	7	25	31	-6	18
13	Дунав	15	3	3	9	20	29	-9	12
14	Тимок 1919	15	2	5	8	13	32	-19	11
15	ОФК Брзи Брод	15	3	2	10	13	36	-23	11
16	Цар Константин	15	0	1	14	7	30	-23	1

Табела Српске лиге исток

Поред Јединства и име, СФС Борац је, свакако велики бренд параћинског спорта. Спортско друштво које је некада имало чак седам секција предводи фудбалски колектив који је у првенство српске лиге доспео после сезоне у којој није у првенственим утакмицама зонског степена такмичења осетио горчину пораза. “Стакларци” су увек имали стратегију финансијског пружања онолико колики им је губер. Много година уназад били су “пасторчићи” Параћина а тако је остало и сада. Све своје успехе градили су на сопственом ентузијазму. Људи окупљени око фудбалског клуба су великим мукама набављали средства за такмичење. Последњих неколико година из СО Параћин почела су да пристижу средства која омогућавају голи опстанак. За више морало је да се тражи на другој страни и то се последње две године имало успеха. СФС Борац је свој пут изградио на другарству, великој срчаности и изграђеном поверењу свих у клубу. Девиза СФС Борца је што обећамо то испунимо. Због тога је пре почетка новог првенства тим СФС Борца, састављен од искусних и квалитетних играча, важио за једног од тихих фаворита.

-Знамо да не можемо без великих финасија у виши ранг. Наша реалност је српска лига, а наш циљ је пре почетка првенства био пласман до петог места – каже председник СФС Борца, Горан Стаменковић.

После петнаест кола овогодишњег првенства “Стакларци” су баш тамо где су и циљали. Табела српске лиге исток и освојено

пето место недвосмислено показује да су у клубу реално процењивали своје могућности и када је играчки кадар у питању, али и када су финансијски аспекти у питању. Међутим, над “Стакларцима” се, како сада изгледа надвијају сиви облаци, а који се формирају у режији у параћинским општинским структурама из којих стижу узнемирујуће поруке о смањењу или пресанку финансијских давања.

СФС Борац

-Задовољни смо оствареним резултатима. Знамо да можемо и боље на терену, али шта ћемо ако почну да нас саплићу. Уместо да се током зимске паузе препустимо анализирању рада у јесењем делу првенства и припремимо за пролећни део морамо да стрепимо око ствари које нам живот значе. Надам се да ће преовладати разум, јер параћину треба СФС Борац – закључио је председник СФС Борца, Горан Стаменковић.

Миодраг Перић

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Позив на сарадњу у Параћинцу

Позив свим члановима и пријатељима нашег Удружења за сарадњу у нашем гласилу је стално отворен. Сваки кориштан текст, идеју, вест, коментар, информацију можете откуцати и послати нам на е-mail

udruzenje.paracinaca@gmail.com

Врло радо ћемо то објавити и поделити са осталим члановима удружења на страницама нашег гласила или на интернет презентацији или на Facebook профилу.

Хвала.

Редакција Гласила Параћинаца

Захвалница

Драгим пријатељима из Удружења Крагујевчана и пријатеља Крагујевца се захваљујемо на веома успешној сарадњи

Захваљујемо се на сарадњи појединцима и колективима који су помогли излазак овог броја и позивамо будуће поклонице нашег гласила на сарадњу.

Захвалнице

Гласило удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Редакцијски одбор: проф. др Саша Живановић (главни уредник), Петар Живановић, Бранко Куцина, Дејан Лазаревић, Слађана Ристић (секретар редакције).

Техничка припрема и уређење: проф. др Саша Живановић

Адреса: бул. Деспота Стефана 12, Београд

веб адреса: www.paracinac.com

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

